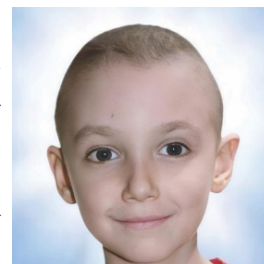

Ze života: Manuel se narodil na Sicílii 21. června 2001 jako nejmladší z bratrů. Vyrůstal v rodině, která ho zahrnovala nesmírnou láskou. Ve čtyřech letech ho začala bolet noha, a proto musel do nemocnice, kde lékaři zjistili velmi závažné onemocnění, které mělo téměř nulovou šanci na uzdravení. Manuel podstoupil operaci, chemoterapii, transplantaci, krevní transfúzi a zažíval nepopsatelnou bolest. I přes svůj počáteční strach z nemoci, z léčby a z toho, co bude dál, a uprostřed bolesti a bezmoci rodičů našel v Ježíši blízkého přítele. Vrátil se mu úsměv a začal chodit do nemocniční kaple, kde se rád modlil. Jeho nejoblíbenější modlitbou se stal růženec. Skrze tuto modlitbu snázel daleko lépe svou nemoc a pomalu mu dávala smysl.

V nemocnici viděl, jak jeho maminka dostává často svaté přijímání, a pocítil touhu také Pána Ježíše přijmout v eucharistii. Ale byl ještě malý. Jenže jeho touha byla tak veliká, že si šel do kaple promluvit s Pannou Marií a brzy na to dostal schválení od biskupa. V den, kdy měl přijmout Pána Ježíše v eucharistii, se Manuel probudil s tak velikou bolestí v noze, že nemohl vstát z postele. V poledne však bolest zmizela. Manuel to vysvětloval tím, že ho uzdravila Panna Maria, protože přece nemůže jít k prvnímu svatému přijímání a kulhat. Svaté přijímání proměnilo jeho tvář. Nyní, s eucharistií, byl silnější než dřív.

V roce 2008 vykonal pouť do Lurd, kde vedl každý večer modlitbu růžence. Jeden večer se modlil na konkrétní úmysl, za nevidomé děti. Tentýž večer se jednomu slepému dítěti, které bylo v Lurdech, vrátil zrak. A tak si uvědomil, že skrze jeho bolest a utrpení může zachraňovat duše a také to dělal. Například si nevzal léky na bolest, aby ji mohl obětovat za druhé. Na počátku léta 2010 měl Manuel veliké bolesti hlavy a po vyšetření lékaři oznámili, že má v hlavě dva nádory. Maminka se rozhodla, že tuto informaci Manuelovi neřekne. Ale po jednom svatém přijímání Manuel plakal a říkal, že je to radost, protože mu Pán daroval dva trny z jeho trnové koruny, které má v hlavě.

V červnu 2010 oslavil své poslední narozeniny, deváté. 20. července 2010 ležel na posteli, v ruce svíral růženec a modlil se. V jeho pokoji byla sloužena mše svatá a po přijetí svatého přijímání zašeptal: „Skončil jsem.“

Katecheze pro mladší děti:

Děti, slyšeli jsme příběh o chlapci jménem Manuel Foderà. Co se stalo důležitého v jeho životě? (Nechte děti odpovídat.) Dobře, malý Manuel onemocněl, byl velice nemocný. Měl veliké bolesti a skrze nemoc mnoho trpěl. Kolik mu bylo let, když onemocněl? Ano, byli mu čtyři roky. A zemřel, když mu bylo devět let. Představte si, že trpěl celých pět let svého života. Byla to dlouhá doba. Ale slyšeli jsme, že na to nebyl sám. Kdo mu v té jeho nemoci pomáhal? (Nechte děti odpovídat.) Super, byla to jeho maminka, bratři, tatínek, sestra v nemocnici a hlavně? Kdo se stal Manuelovým největším a nejlepším přítelem? Ježíš. Ano, byl to Ježíš. Toto přátelství mu pomáhalo překonávat veliké bolesti a složité léčebné postupy.

Děti, přišly byste na to, kde přesně bral Manuel tu sílu? (Nechte děti odpovídat.) Dobře, Manuel bral sílu z touhy po svatém přijímání a později hlavně ze svátosti eucharistie, z živého Ježíše, kterého mohl přijímat do svého srdce. Toto setkání s Ježíšem prožíval tak intenzivně, že to trvalo i několik minut, kdy se nenechal ničím rušit a byl sám s Ježíšem. Bylo to pro něj tak důležité, že dokonce řekl svému biskupovi: „Pane biskupe, mohl byste prosím říct svým kněžím, aby

po svatém přijímání zachovali alespoň pět minut ticha, abychom si mohli v srdci povídat a naslouchat Ježíši? Vzpomeňte si na posledního člověka, který přijímá svaté přijímání – ten ani nemá čas Ježíše pozdravit!“

A ještě jedna věc byla pro Manuela velice důležitá. Vzpomenete si jaká? Super, byla to modlitba. Modlitba růžence. Modlil se ho každý den. Dokonce prosil druhé, aby se také modlili *Zdravas Maria*, potom vždy bolesti povolily nebo se zmírnily. Miloval Pannu Marii a říkal jí všechno, co ho trápilo a Ona mu vždy pomohla. Modlitba růžence byla pro Manuela takovou „zbraní lásky“ proti bolesti, utrpení a strachu.

Připomeňme si ještě zázrak, který se stal v den Manuelovo prvního přijímání. Děti, vzpomenete si, jak to bylo? (Nechte děti reagovat.) Ano, v den, kdy se tolik těšil, že se setká s Ježíšem ve svátosti eucharistie, měl takové bolesti, že nemohl vstát z postele. Ale v poledne zázrakem bolest zmizela. Sám Manuel říkal, že to udělala Panna Maria proto, aby mohl přijmout Ježíše důstojně. A tak to také bylo.

Katecheze pro starší děti a mládež:

Začněte otázkou – „Může mít bolest smysl?“ (Nechte děti reagovat.)

Příběh Manuela Foderà je hlubokým svědectvím o tom, že svatost není otázkou věku, ale intenzity lásky a přátelství s Ježíšem. Přečtěte nebo převyprávějte příběh malého Manuela.

Na příběhu Manuela Foderà vidíme, že bolest má smysl. Dnešní svět vidí nemoci, bolesti, utrpení jako tragédii. Ale Manuel svým životem ukazuje, že bolest a utrpení se dá proměnit v nástroj záchrany jiných lidí. Ve svém věku si uvědomil, že díky své bolesti a díky své nemoci může zachraňovat duše druhých lidí. A také to dělal. Nejprve bojoval proti tomu, co se dělo, byl neklidný, chtěl chodit do školy, chtěl být se svými vrstevníky a plakal, ale nakonec léčbu přijal, stal se klidným a poslušným. A navíc obětoval svou bolest a nemoc za druhé, za ty, kteří nemilují Ježíše.

Druhý silný moment v jeho životě bylo přijmout Pána Ježíše v Eucharistii. Navzdory svému nízkému věku toužil přijmout živého Ježíše s tak velkou touhou, že dostal povolení místního biskupa. Setkání s Ježíšem v eucharistii naplnilo Manuela obrovskou radostí a obličej se mu proměnil. Po každém svatém přijímání toužil být sám s Ježíšem a mluvit s ním. Když mu nebylo dobře a musel zůstat v posteli, přikryl se peřinou, mlčel a 15 minut se ani nehýbal a byl v kontaktu jen s Ježíšem, jindy si po svatém přijímání lehl do lavice nebo dokonce na podlahu a také až 20 minut mlčel a věnoval se jen Ježíši. Řekněte dětem, aby si položily hlavu, zavřely oči a pokládejte jim otázky (neočekávejte žádné odpovědi, nechte děti přemýšlet, mezi každou otázkou nechte ticho přibližně na 30 sekund) – Co pro mě znamená setkání s Ježíšem v Eucharistii? Co se mnou toto setkání dělá? Je to pro mě jen zvyk nebo zdroj síly? Snažím se Ježíši něco říct nebo jen naslouchám? Děkuji? Jsem vděčný za tento dar?

Na konci jeho života se u něj objevily silné bolesti hlavy. Co to způsobilo? Ano, měl v hlavě nové dva nádory. Jak se o nich Manuel dověděl? Jednou po svatém přijímání velmi dojatě plakal a svěřil se své mamince a později i svému zpovědníku, že mu dal Ježíš zvláštní dar a že pláče radostí a je šťastný. Dar – to byly dva trny z Kristovy trnové koruny a on je má v hlavě. Manuel byl tak úzce spojen s Ježíšem, že sám poznal, co se stalo a byl za to rád. Zase pokládejte dětem otázky k zamyšlení – Jak vnímáme své „trny“ my? Stěžujeme si? Dokážeme je přijmout? Nebo je dokážeme obětovat za někoho druhého? Za spolužáka, který zažívá šikanu, za toho, kdo není v kolektivu oblíben, za svou rodinu, za mír ve světě, za víru apod. Vzpomeňme na to, že Kristus se obětoval za každého z nás, za naše hříchy, dokážeme my se v něčem obětovat pro dobro druhých?

Nakonec ved'te diskusi o tom, co je v životě podstatné, důležité. Je to nejnovější mobil? Značkové oblečení? Co si o mě myslí spolužáci? Jaké mám postavení v kolektivu? Nebo jaký mám vztah s Bohem? Jak často se modlím? Jak často přijímám svaté přijímání? Jakým význam má pro mě neděle?

Svatým se můžeme stát v každém věku, je to pro každého a tím nám může být příkladem právě malý Manuel.

Aktivity:

- Podívejte se s dětmi asi na desetiminutové video o životě Manuela Foderà. Nezapomeňte si nastavit české titulky. https://www.youtube.com/watch?v=MWgLb5oW7_o&t=55s
- Ukažte dětem různé růžence, můžete je použít už během katecheze. Zeptejte se, jestli se s touto modlitbou již setkaly. Můžete děti seznámit s jednotlivými tajemstvími pomocí obrázků.
- Pracovní list RŮŽE – vytiskněte dětem pracovní list s růží a dokreslete trny. Okvětní lístky vybarvěte s dětmi červeně nebo růžově (barva lásky), to proto, že takto nás má Bůh rád a my máme rádi Boha a do trnů nebo k nim napište s dětmi to, co je trápí, trny jsou těžkosti našeho života – někdo nám ublížil nebo jsme my ublížili druhému, nadávky, bití, urážky, neodpuštění apod. Manuel tyto trny přijal z lásky. Viz příloha.
- Vytiskněte dětem list se slovy malého Manuela. Děti mohou kolem textu udělat ozdobný rámeček. Text si mohou nechat pro povzbuzení do jejich života. Viz příloha.
- **Růženec bolesti a radosti** – připravte si vystřižené z papíru nebo jen nakreslené, děti mohou vystřihovat korálky růžence (50 kusů barevných koleček od nejtmašího k nejsvětějšímu; mohou být od černé, šedé, hnědé až ke světle žluté a bílé), jeden kříž a 5x trn nebo kamínek, lepidlo, nůžky, tužky, bílou čtvrtku A3. Postupně lepte korálky do tvaru kruhu a vždy po 10 korálkách nalepte jeden trn nebo kamínek. Po nalepení všech korálků děti vpisují do tmavých a tmavších korálků své těžkosti, bolesti, nálady, boje atd. Do světlejších mohou psát svoje radosti, úspěchy, sny, odhodlání. Trny a kamínky představují bolest Manuela na noze nebo v hlavě. Viz příloha – návrh.
- **Duchovní transfúze** – připravte si červené papírky, pro každého 2-3. Mohou být ve tvaru srdce nebo kapky krve. Dále budete potřebovat větší sklenici a psací potřeby. Rozdejte je dětem a ať na jednu stranu napíšu svou těžkost (stres ve škole, hádka s rodiči, osamělost, fyzická bolest aj). Na druhou stranu ať napíšu jméno člověka nebo situaci, kterému chtějí svou těžkost věnovat, jako to dělal Manuel. V tichosti potom vhadzují své papírky do připravené nádoby. Aktivitu zakončete modlitbou.

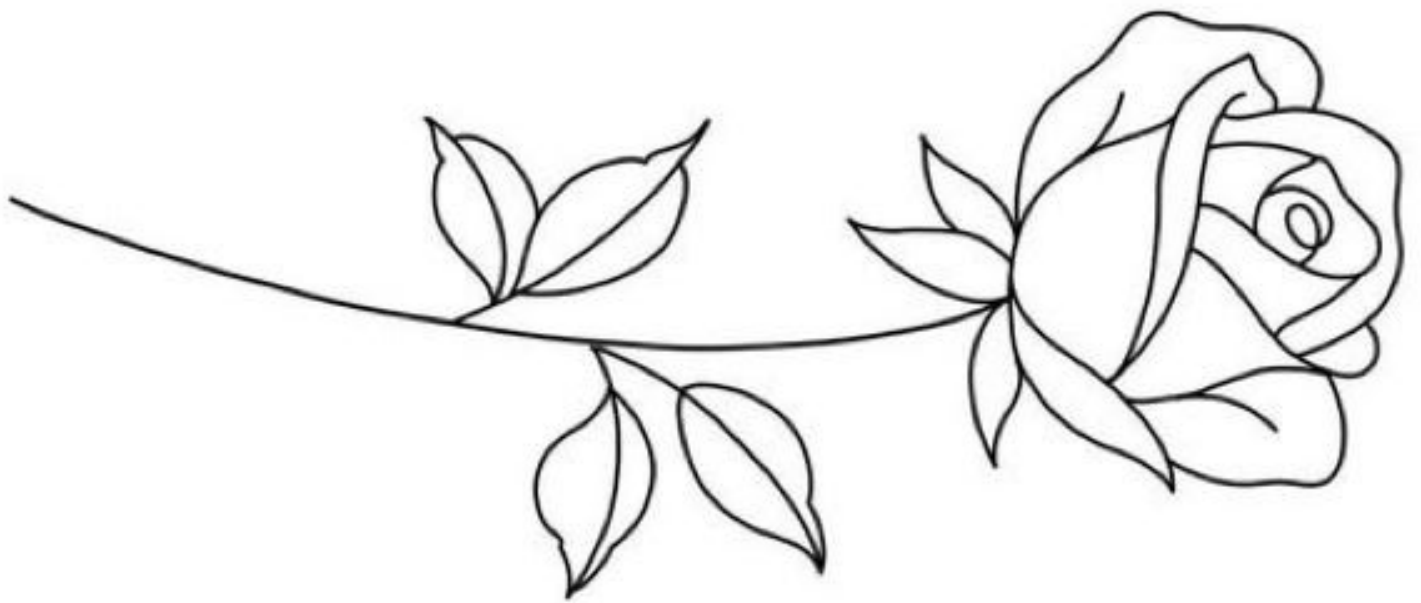
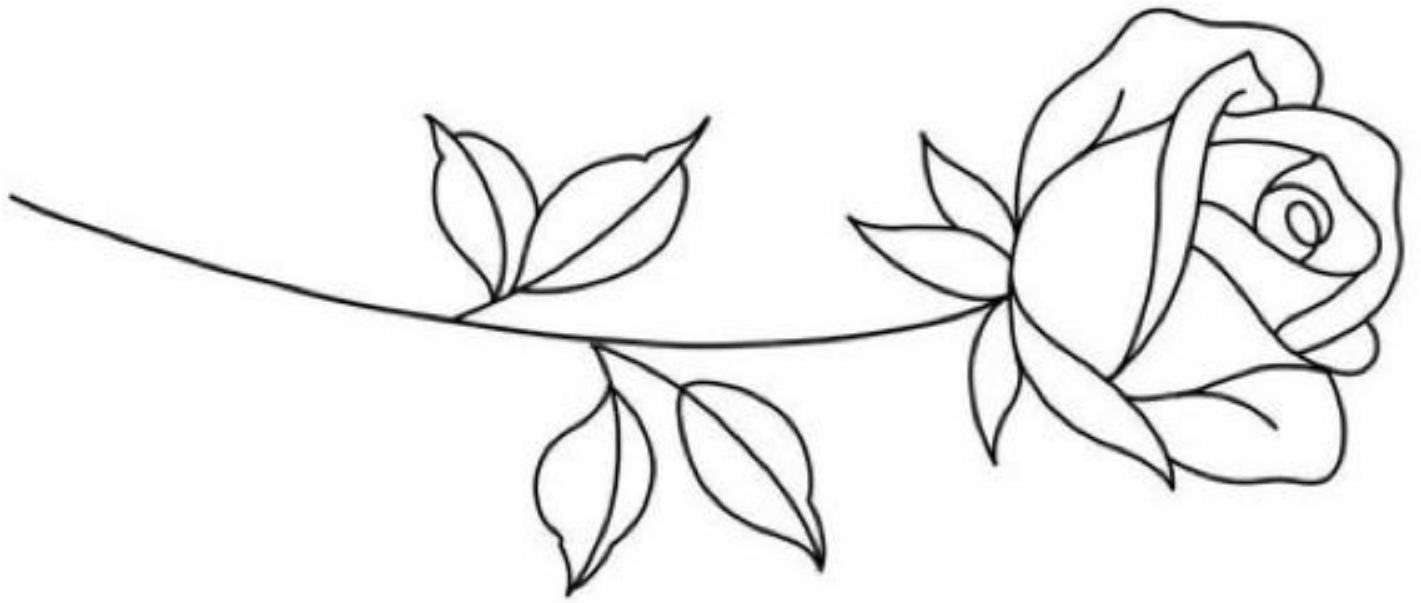
Modlitba pro mladší děti:

Pane Ježíši, děkujeme Ti za kamaráda Manuela. Prosíme Tě, nauč nás se usmívat, i když se nám zrovna nedaří nebo nás něco bolí. Buď naším nejlepším přítelem v Eucharistii, tak jako jsi byl pro Manuela. Panno Maria, vezmi nás za ruku a veď nás k Ježíši. Amen.

Modlitba pro starší děti:

Pane Ježíši, Ty jsi Manuelovi daroval odvahu milovat Tě víc než vlastní pohodlí, navzdory bolesti a utrpení. Prosíme Tě, dej nám dar hluboké víry v Tvou přítomnost v Eucharistii. Pomoz nám, abychom své každodenní kříže – únavu, neúspěchy nebo nepochopení – dokázali spojit s Tvou obětí za záchranu světa. Manueli, oroduj za nás, abychom měli radostné srdce i uprostřed našich zkoušek. Amen.

Drazí přátelé,

chci s vámi mluvit o tom, jak je Ježíš přítomen v eucharistii.

Víte, On vás tolik miluje a dává se cítit a vidět ve svatém přijímání. Nevěříte tomu? Zkuste se soustředit, aniž byste se rozptylovali. Zavřete oči, modlete se a mluvte, protože Ježíš vám naslouchá a promlouvá k vašemu srdci. Neotvírejte oči hned, protože tato komunikace bude přerušena a už se nikdy nevrátí! Naučte se mlčet a stane se něco úžasného, protože když vstoupí, stane se „bombou milosti“, která vám dá pocit ochrany a bezpečí. Zůstaňte v jeho společnosti. Toto je nejkrásnější okamžik, protože v přijímání vám dává své požehnání.

Jste-li nemocní, dá vám sílu snášet každé utrpení. Jste-li smutní, dá vám sílu se usmívat. Nudíte-li se, dá vám svou radost. Jste-li naštvaní a nervózní, dá vám sílu se uklidnit. To vše se může stát pouze tehdy, když v něj důvěřujete, protože On vás miluje mnohem víc, než vy můžete milovat Jeho!

S láskou, Manuel

